

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 3 d'agost de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Justícia,
ÁNGEL ACEBES PANIAGUA

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

15218 REIAL DECRET 943/2001, de 3 d'agost, pel qual es modifiquen el Reial decret 2323/1985, de 4 de desembre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització de succedanis de cafè, i el Reial decret 1231/1988, de 14 d'octubre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització del cafè. («BOE» 186, de 4-8-2001.)

El Reial decret 2323/1985, de 4 de desembre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització de succedanis de cafè, ha estat modificat pel Reial decret 1232/1988, de 14 d'octubre, per incorporar els requisits establerts sobre els extractes de xicoira a la Directiva 77/436/CEE, modificada per la Directiva 85/573/CEE, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre els extractes de cafè i els extractes de xicoira.

El Reial decret 1231/1988, de 14 d'octubre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització del cafè, incorporava al nostre dret intern els requisits referents als extractes de cafè establerts a la Directiva 77/436/CEE esmentada. El Reial decret esmentat va ser modificat posteriorment pel Reial decret 1372/1997, de 29 d'agost, per adequar alguns aspectes referents a noves pràctiques de venda de cafès.

La Directiva 1999/4/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de febrer de 1999, relativa als extractes de cafè i els extractes de xicoira, deroga la Directiva 77/436/CEE i fa necessària la seva incorporació al nostre dret intern mitjançant la modificació dels reials decrets 2323/1985 i 1231/1988 esmentats.

L'objectiu de la Directiva 1999/4/CE esmentada ha estat simplificar la legislació anterior per a la determinació dels requisits essencials d'aquests productes, a fi de garantir la seva lliure circulació en el mercat interior.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva de les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i sobre les bases i la coordinació general de la sanitat, respectivament.

Per elaborar aquesta disposició han estat escoltats els sectors afectats i s'ha emès el preceptiu informe de la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia i dels ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb

la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 d'agost de 2001,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reial decret 2323/1985, de 4 de desembre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització de succedanis de cafè.*

Es modifica el Reial decret 2323/1985, en els termes següents:

1. A l'article 2, l'apartat 2.1.1 queda substituït pel següent:

«2.1.1 Xicoira.—S'entén per xicoira les arrels de "Cichorium intybus L", no utilitzades per a la producció de "xicoira witloof", convenientment netejades abans de ser dessecades i torrades i normalment utilitzades per a la preparació de begudes.»

2. A l'article 14 se suprimeix el penúltim paràgraf.

3. L'article 15 es modifica de la manera següent:

a) L'apartat 15.1 se substitueix pel següent:

«15.1 Denominació de venda.—Són les denominacions que preveu l'article 3 d'aquesta reglamentació tecnosanitària i, a més, les especificacions següents:

15.1.1 Les denominacions de venda que preveu l'article 3.6 "Xicoira soluble", o "xicoira instantània", o "extractes de xicoira", es completen, si s'escau, amb els termes "en pasta", o "en forma de pasta", o "líquida", o "en forma líquida", quan s'ajustin a les característiques que fixen els apartats 2.2.4 i 2.2.5 de l'article 2, respectivament.

15.1.2 La denominació de l'extracte líquid de xicoira, definit a l'apartat 2.2.5 de l'article 2, es pot completar amb el qualificatiu de "concentrat", sempre que el contingut de matèria seca procedent de la xicoira sigui superior en massa al 45 per 100.»

b) L'apartat 15.3 se substitueix pel següent:

«15.3 En el cas de l'extracte líquid de xicoira, definit a l'apartat 2.2.5, l'etiquetatge ha d'indicar "amb...", "conservat amb...", "amb... afegida", o "torrat amb...", acompanyat de la denominació del tipus de sucre o sucres utilitzats.

Aquestes mencions han de figurar al mateix camp visual que la denominació de venda.»

Article segon. *Modificació del Reial decret 1231/1988, de 14 d'octubre, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària per a l'elaboració, l'emmagatzemament, el transport i la comercialització del cafè.*

Es modifica el Reial decret 1231/1988, en els termes següents:

1. L'apartat 2.2 de l'article 2 se substitueix pel següent:

«2.2 "Extracte de cafè", "extracte de cafè soluble", "cafè soluble" o "cafè instantani".—És el producte concentrat obtingut per extracció dels grans de cafè torrats, utilitzant només aigua com a mitjà d'extracció, amb exclusió de qualsevol procediment d'hidròlisi per addició d'àcid o base. A més de les substàncies insolubles inevitables tec-

nològicament i dels olis insolubles procedents del cafè, l'extracte de cafè només ha de contenir els components solubles i aromàtics del cafè.

El contingut de matèria seca procedent del cafè ha de ser:

- a) Per a l'extracte de cafè: Igual o superior al 95 per 100 en massa.
- b) Per a l'extracte de cafè en pasta: Del 70 al 85 per 100 en massa.
- c) Per a l'extracte de cafè líquid: Del 15 al 55 per 100 en massa.

L'extracte de cafè en forma sòlida o en pasta no ha de contenir més elements que els procedents de l'extracció del cafè. No obstant això, l'extracte de cafè líquid pot contenir sucres alimentaris, torrats o no, en una proporció que no sobrepassi el 12 per 100 en massa.»

2. Se suprimeixen de l'article 3 els apartats 3.7, 3.10 i 3.12.

3. A l'article 13 se suprimeixen els paràgrafs penúltim i antepenúltim.

4. L'article 15 queda modificat de la forma següent:

a) A l'apartat 15.1 s'afegeixen dos nous paràgrafs, a continuació del primer paràgraf, amb el text següent:

«15.1 Les denominacions dels productes b) i c) definits a l'apartat 2.2 de l'article 2 "Extracte de cafè" o "extracte de cafè soluble", o "cafè soluble" o "cafè instantani" es completen, si s'escau, amb els termes "en pasta" o "en forma de pasta o líquid" o "en forma líquida", d'acord amb les característiques allà establertes.

En el cas de l'extracte de cafè líquid, definit en el paràgraf c) de l'apartat 2.2, la denominació es pot completar amb el qualificatiu "concentrat" sempre que el contingut de matèria seca procedent del cafè sigui superior en massa al 25 per 100.»

b) L'apartat 15.8 se substitueix pel següent:

«15.8 En el cas de l'extracte de cafè líquid definit a l'apartat 2.2 de l'article 2, l'etiquetatge ha d'indicar "amb...", "conservat amb...", "amb... afe-gida" o "torrat amb..." acompanyat de la denominació del tipus de sucre o sucres utilitzats.

Aquestes mencions han de figurar al mateix camp visual que la denominació de venda.»

c) L'apartat 15.9 se substitueix pel següent:

«15.9 En el cas de l'extracte de cafè en pasta i de l'extracte de cafè líquid, definits en els paràgrafs b) i c) de l'apartat 2.2 de l'article 2, l'etiquetatge ha d'indicar el contingut mínim de matèria seca procedent del cafè. El contingut esmentat s'ha d'expressar com a percentatge a la massa del producte acabat.»

d) S'hi afegeix un nou apartat 15.11 amb el text següent:

«15.11 L'etiquetatge ha d'incloure la menció "descafeïnat" en el cas dels productes definits a l'apartat 2.2 quan el contingut de cafeïna anhidra no sigui superior en massa al 0,3 per 100 de la matèria seca procedent del cafè. Aquesta menció ha de figurar en el mateix camp visual que la denominació de venda.»

Disposició adicional única. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i sobre les bases i la coordinació general de la sanitat, respectivament.

Disposició transitòria única. *Pròrroga de comercialització.*

Els productes que compleixin el que disposa la normativa vigent fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret es poden continuar comercialitzant fins al 13 de setembre de 2001.

Això no obstant, els productes etiquetats abans del 13 de setembre de 2001 es poden comercialitzar fins que s'esgotin les existències.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 3 d'agost de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
JUAN JOSÉ LUCAS GIMÉNEZ

15219 REIAL DECRET 944/2001, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament per a la determinació de l'aptitud psicofísica del personal de les Forces Armades. («BOE» 186, de 4-8-2001.)

La Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, en l'article 101 estableix que s'han de fer reconeixements mèdics i proves psicològiques i físiques amb el contingut i la periodicitat que s'estableixin reglamentàriament, o en qualsevol moment a iniciativa fonamentada de l'interessat o del cap de la seva unitat, centre o organisme.

La mateixa Llei, en l'article 107, determina que com a conseqüència dels reconeixements i les proves psicològiques i físiques abans esmentades, així com en els casos que preveu l'article 157 en relació amb la insuficiència de condicions psicofísiques, es pot iniciar un expedient per determinar si la insuficiència esmentada pot tenir com a efecte una limitació per ocupar determinades destinacions, el pas a retir o, si s'escau, la resolució del compromís. Els procediments per a la tramitació d'aquests expedients i els quadres de condicions psicofísiques que permetin a l'òrgan pericial corresponent emetre els dictàmens oportuns, segons l'article 107 esmentat, s'han de determinar reglamentàriament.

En conseqüència, escau aprovar un Reglament d'aplicació general en l'àmbit de les Forces Armades, que desplegui els preceptes esmentats de la Llei 17/1999.

Amb els reconeixements i les proves periòdiques, que es regulen en el capítol II del Reglament, és possible garantir que els diferents llocs de l'estructura militar estiguin coberts per militars amb les capacitats psicofísiques